

pp

ptujski

GLASILO DELOVNEGA KOLEKTIVA
IN KOOPERANTOV
MESOKOMBINATA PERUTNINA PTUJ
LETO III. ŠT. 1-2 FEBRUAR 1979

perutninar

IZGUBILI SMO ENEGA NAJZASLUŽNEJŠIH
BORCEV ZA SREČO DELOVNIH LJUDI,
REVOLUCIONARJA, BORCA, GENIALNEGA
TEORETIKA SOCIALISTIČNEGA
SAMOUPRAVNEGA SISTEMA
EDVARDA KARDELJA

ONEMELI SMO V ŽALOSTI

Predsednik Tito se je poslovil od saborca in prijatelja Edvarda Kardelja

(Foto: Z. Kodrič)

Delavce in kooperante Mesokombinata Perutnina Ptuj je v soboto popoldne 10. februarja 1979 globoko presunila žalostna in kruta vest, da je umrl tovariš Edvard Kardelj,

član predsedstva SFRJ, član predsedstva centralnega komiteja ZKJ, velikan socialistične revolucije, junak socialističnega dela, narodni heroj, veliki mislec in vizionar, marksistič-

ni teoretik, državnik, humanist, tvorec naše samoupravne socialistične skupnosti in najbližji Titov sodelavec.

Ko smo izvedeli za to pretresljivo vest, smo na vseh naših

zgradbah izobesili slovenske, jugoslovanske in partijske zastave na pol droga. Hkrati smo se začeli dogovarjati, kdaj in kako bomo izvedli žalne seje, da bi se dostojno poklonili spominu največjega sina, kar jih je rodila slovenska zemlja.

Prvo žalno sejo je ob navzočnosti vodstev samoupravnih organov ter družbenopolitičnih organizacij delovne organizacije vodil generalni direktor tov. Ivo Tomažič, ki je najprej pozval vse prisotne, da so z enominutnim molkom počastili spomin na umrlega tovariša Edvarda Kardelja.

O liku pokojnika, o njegovem življenjskem delu in poslanstvu je spregovoril predsednik centralnega delavkega sveta tov. Drago Čater. V daljšem govoru je naprej orisal življenjepis tovariša Edvarda Kardelja in za tem razčlenil njegovo bogato revolucionarno delovanje.

Vse tisto, kar je ustvaril tovariš Edvard Kardelj, je zmoget le kot človek, ki je zrasel iz vrst delavskega razreda. Zaved, da pripada svetu delavstva, ga je že v mladosti usmerila na revolucionarno pot. Njegovo teoretično delo, preverjeno v vsakodnevni praksi, je bilo usmerjeno k temu, da bi v revoluciji prišla do polnega

(Nadaljevanje na 2. strani)

PO4727/82

VTISI Z LETNIH KONFERENC

V januarju so v vseh osnovnih organizacijah Zveze sindikatov v Mesokombinatu Perutnina Ptuj izvedli redne letne konference. Temeljite priprave, izčrpna poročila in razprave ter sprejeti sklepi so preprčiljiv odraz in dokaz uspešnega dela sindikata.

SINDIKAT JE DRUŽBENO POLITIČNA SILA

Če smo še pred leti ugotavljali, da je bilo naše sindikalno delo uspešno pri razreševanju potreb delavcev v zvezi z rekreacijo, izleti, ozimnico itd., lahko danes s ponosom ugotavljamo, da je sindikat postal pri nas tista družbenopolitična sila, v kateri oblikujejo delavci stališča o vseh vprašanih, ki so pomembna zanje in za celotni delavski razred in vseh ravneh njihovega organiziranja. 48 členov Zakona o združenem delu omogoča sindikatu, da se brez njega ne sme ničesar zgoditi, kar je pomembnega za delavski razred in za delavce. Pa ne samo to. Delav-

ci morajo postati resnični gospodarji nad pogoji, sredstvi in sadovi svojega dela, sindikat mora s svojim političnim delovanjem zagotoviti tak vpliv delavcev, da bodo le-ti lahko odločali o celotnem dohodku in razporejanju dohodka za vse namene porabe. Vsak delavec pa mora tudi vedeti, s kakšnim delom in koliko lahko tudi sam prispeva k boljšim rezultatom gospodarjenja v svoji temeljni organizaciji.

Ker sem imel priliko, da sem se udeležil vseh letnih konferenc, na katere so me povabili, bom skušal v naslednjem sestavku strniti nekaj misli in ocen o poteku letnih konferenc.

Če bi sodil uspešnost letnih konferenc po udeležbi, bi moral postaviti v ospredje Ptujsko tiskarno, Tovarno krmil in Delovno skupnost skupnih služb, na katerih so bili navzoči skoraj vsi delavci. Slabša je bila udeležba na konferenci v Perutninskih farmah, najslabša pa že po tradiciji v Mesni industriji.

Kljub temu, da je osnovna sindikalna organizacija v Mesni industriji vestno izvedla priprave za konferenco, najela dvorano v Narodnem domu in pripravila vse za čim boljše vzdušje, je bila udeležba slaba. Menim, da se bo o tem potrebno veliko več pogovarjati z delavci v Mesni industriji ter jih bolj zainteresirati, da se bo do tudi oni v bodoče udeleževali konferenc v večjem številu.

Na vseh konferencah so poleg poročila predsedstva osnovnih organizacij podali podrobnejša poročila o delovanju in rezultatih dela članov sindikata v posameznih TOZD. Vsebina teh poročil bo prav gotovo najboljša osnova za uspešnejše delo v bodoče.

POLITIČNO ŠE VEDNO PREMALO AKTIVNI

Razprave v zvezi s poročili niso zajele razsežnosti in celovitosti glede razmer in pogojev dela članov sindikata. Menim, da so delavci, ki opravljajo

jo fizična dela, še vse premalo posegali v razpravo. Sindikat bo moral vsekakor bolj usposabljal in pripravljati delavce za konkretne akcije, da bodo lahko bolj in povsod prisotni s svojo ustvarjalnostjo ter tako imeli več vpliva na povečanje proizvodnje, na boljše gospodarjenje, doseganje večjega dohodka, zniževanje stroškov proizvodnje, večjo štednjo, varnost pri delu, višjo produktivnost in boljše delovne in življenjske pogoje. Ne smemo se zadovoljiti s tem, da razpravljamo samo direktorji TOZD ter nekaj vodij, kar je sicer pohvalno, prizadevati si moramo, da bo tudi čimveč delavcev iz neposredne proizvodnje ustvarjalno sodelovalo pri delu in oblikovanju politike TOZD. Menim, da imajo naši delavci premalo družbenopolitičnega znanja, da bi lahko uspešneje sodelovali.

Vsi se zelo radi izgovarjamo, da ne utegnemo. Po rednem delovnem času se nam mudi domov. Nekateri hitijo v vrtec po otroke, drugi pripravljat kosilo, mnogi pa na razna dela

ONEMELI SMO V ŽALOSTI

(Nadaljevanje s 1. strani)

izraza ustvarjalna moč ljudskih množic. Ob tem se je boril za razvoj in krepitev samoupravnih družbenoekonomskih odnosov in političnega sistema socialističnega samoupravljanja, za uveljavitev delegatskega sistema, za bratstvo enotnost in enakopravnost narodov in narodnosti SFRJ.

Smrt tovariša Edvarda Kardelja pomeni eno najtežjih izgub v vseh šestdesetih letih naše partije. Za njim je ostala velika vrzel, saj je s svojim bogatim znanjem in revolucionarno izkušnostjo ter ustvarjalnim delom več kot petdeset let odločilno prispeval k razvoju partije in zveze komunistov ter vseh zavestnih sil Jugoslavije. Tudi zločesta bolezen ni mogla prekiniti njegove ustvarjalnosti. Vse do konca svojega življenja se je ukvarjal z vprašanji vsestranskega razvoja naše socialistične samoupravne skupnosti, nenehno bdel nad pridobitvami naše revolucije in stalno proučeval smeri njenega nadaljnega demokratičnega razvoja. Izreden je tudi njegov prispevek k mednarodnemu uveljavljanju SFRJ, k uveljavitvi njene politike neuvrščanja in h krepitvi obrambnih sposobnosti SFRJ.

Delavci in državljani SFRJ smo s smrtjo tovariša Edvarda Kardelja izgubili enega izmed vodilnih osebnosti naše revolucije, ki smo ga vsi ljubili in spoštovali, saj je bil človek, ki je živel z neomajnim zaupanjem in vero v človeka, ki je živel in umrl za svobodo in srečno življenje nas vseh in

Na žalni seji so se spomenu Edvarda Kardelja poklonili tudi delavci tiskarne

(Foto: L. C.)

prihodnjih generacij. Bogastvo njegove ustvarjalnosti je neprecenljiva dediščina, katere ne bomo mogli nikdar do kraja izčrpati.

Čeprav je umrl, bo ostal vedno prisoten med nami. Njegovo delo bo ostalo kot trajen pomnik naše revolucionarnosti in naše zgodovine.

Po končanem govoru predsednika centralnega delavskega sveta je tov. Tatjana Rogelj-Tomažič prečitala besedila socialnih brzojavk, katere smo po teleprinterju poslali tovarišici Pepci Kardeljve ter predsedstvom SFRJ, CK, ZKJ, SRS in CK ZKS.

Na seji smo določili tudi 10-člansko delegacijo, ki se je v

imenu Mesokombinata Perutnina Ptuj vpisala v knjigo žalovanja, ki so jo v ta namen pripravile DPO občine Ptuj.

Določili smo tudi delegacijo, ki se je udeležila pogrebnih slovesnosti v Ljubljani.

V spomin umrlega tovariša Edvarda Kardelja so bile dopoldne žalne seje tudi v vseh naših TOZD.

SINDIKATA

in opravila pri gradnji hiš, urejanja vrtov in na kmetijah.

Tu smo v navzkrižju. Naša samoupravna socialistična družba zahteva od dobrega delavca, da je tudi družbeno-politično aktiven in usposobljen za delo v samoupravljanju in politiki.

Za te naloge se je treba stalno izobraževati in neprestano slediti družbenim dogajanjem. Potrebno si je vzeti dovolj časa ter se marsičemu tudi odreči.

Kjub navedenim pomanjkljivosti pa so bile razprave v posameznih TOZD zelo konkretne. Delavci so bili v osnovah seznanjeni s problematiko celotne delovne organizacije, z ustvarjenim dohodkom ter s težavami, ki nas vse skupaj obremenjujejo. Razpravljali so razgrnili mnoge hibe, ki se še marsikje porajajo. Nakazali so tudi nekatere rešitve. Tako je bilo med drugim precej govora o znižanju stroškov in kala, o štednji vode, električne energije in o pravočasni izvedbi manjših popravil, ki bi pozneje terjala občutno več sredstev. Prav tako se je razpravljalo o zmanjšanju stožnin, o boljši organizaciji dela, o večji delovni in požarni varnosti, o racionalizaciji dela, o uresničevanju nagrajevanja in rezultatih dela, o uvajanju sodobne tehnologije, o potrebi uvajanja znanstvenih in tehničnih izkušenj razvitega sveta, o obveščanju, o rekreaciji izletih, dopustih in o športnih tekmovanjih.

V razpravah so bila še posebej poudarjena stališča o ljudski obrambi in družbeni samozaščiti, o uveljavljanju našega delegatskega sistema, o mladinski organizaciji ter o nalogah, ki nas čakajo v tekočem letu ter v naslednjem srednje-ročnem obdobju.

SLO IN DRUŽBENA SAMOZAŠČITA MORATA POSTATI VSAKDANJA SKRIB IN NALOGA

Ljudska obramba in družbena samozaščita morata postati neločljiv del socialistične samoupravne družbene ureditve, saj sta končno porok za varen in nemoten razvoj dela in življenja. Zato morata postati vsakdanja skrb in naloga vseh delovnih ljudi. Ugotavljamo, da smo v DO in v vseh TOZD uspešno organizirali odbore za ljudsko obrambo in družbeno samozaščito, sprejeli obrambne, proizvodne in druge načrte za delovanje v vojnih razmerah ter v samoupravnih aktih opredelili naloge, pravice in obveznosti delavcev s tega področja.

Vendar pa ugotavljamo, da vse to še ni dovolj. Premalo smo napravili za osveščanje

delavcev. Vsak delavec bi moral vsaj zase že vnaprej točno vedeti, kakšne naloge ga čakajo v spremenjenih razmerah. Zanje bi se moral vsak tudi čimprej usposobiti. Zlasti mladino in ženske smo premalo vključili v to delo. Več bomo morali storiti tudi za budnost in varnostno kulturo nasploh.

DELU DELEGACIJ VEČ POZORNOSTI

Tako smo sprejeli nenehno krepitev in podružbljanje obrambnih in varnostnih priprav v tem letu kot prioritarno nalogo. Tudi nadaljnje poglobljanje in uveljavljanje našega delegatskega sistema je v tekočem letu stalna naloga. Samoupravljanje je pri nas že kar dobro shodilo, saj ga imamo že 25 let, delegatski sistem pa je še nekaj povsem novega. Ni še poteklo leto, odkar smo ga pričeli resneje uveljavljati. Ko so pred letom dni potekale kandidacijske konference za delegate v zbor združenega dela in v samoupravne interesne skupnosti, je bilo med našimi delavci za kandidiranje v delegacije veliko interesa. Vsi kandidati, ki so se znašli na kandidatnih listah, so bili zelo ponesni, užaljeni pa so bili tisti, ki so izostali. Navdušenje se je nadaljevalo vse do prvih skupščin, ko je bilo treba na njih sodelovati kot delegat. Aktivni so ostali predvsem delegati za zbor združenega dela. Pred vsako sejo skupščine se redno sestanejo, razpravljajo o gradivu oblikujejo skupna stališča in predloge ter ustvarjalno sodelujejo na sejah zbora samoupravnih interesnih skupnosti. Del teh delegatov je aktiven, posebno še tam, kjer imajo aktivnega predsednika ali vodjo, nekaj delegacij pa še vedno več ali manj životari.

Delegati se sicer udeležujejo sej samoupravnih interesnih skupnosti, vendar bolj kot »odborniki«, manj pa kot delegati iz baze s stališči delavcev, kateri so jih izvolili v delegacije. Zaradi takega stanja smo se na konferencah dogovorili, da bomo v bodoče naš delegatski sistem bolj organizirali.

Veliko besed je padlo na račun neaktivnosti naše mladinske organizacije. Pred leti smo imeli v okviru izvršnih odborov osnovnih organizacij sindikata aktivne mladih delavcev, ki so takrat uspešno delovali. Ko pa so se osamosvojili, je njihova aktivnost popustila, v zadnjem času pa skoraj docela zamrla. Nekaj bo potrebno storiti. Nikakor ne smemo dovoliti, da bi mladina generacija, ki bo že jutri prevzela v družbi odgovornejše naloge, tako brezbrizno odsotna od družbenih dogajanj. Zato bo tudi naša skrb in naloga, da bomo našo mladinsko organizacijo po-

Vsem sodelavkam, kooperantkam in upokojenkam

želimo ob 8. marcu

DNEVU ŽENA

še več delovnih uspehov, zdravja in osebne sreče

samoupravni organi,
družbenopolitične organizacije,
vodstvo delovne organizacije
in uredništvo
Ptujskega perutnarja

TOKRAT NE PREZRITE

Komunisti kritično ocenili svoje delo str. 4

Analiza zaključnega računa str. 5

Razširjena seja koordinacijskega odbora za LO in družbeno samozaščito str. 6

novno postavili na noge, da bo »shodila« in postala ustvarjalna na vseh področjih dela v skladu z nalogami statuta Zveze socialistične mladine Slovenije.

NAČRTUJMO DOBRO, DA BOMO KOS TEŽAVAM

Ker bo letošnje leto v primeru z dosedanjimi v poslovnem pogledu veliko manj ugodno, bo potrebno tudi več storiti za naš gospodarski napredek in razvoj. Marsikje bo še vedno potrebno izboljšati in dopolniti organizacijo dela, doseči boljše izrabo delovnega časa in ažurno izvrševati delovne naloge. Delo bo treba opravljati še kvalitetnejše, povečevati bo treba proizvodnjo in produktivnost, zmanjševati stroške, povečevati dohodek ter več

storiti za odgovornost, disciplino in tovariške odnose. Nagrajevanje po delu in rezultatih dela bo treba še nadalje praktično razvijati, obenem pa krepiti socialistične samoupravne odnose ter ob njih uveljavljati in sprejemati najboljše poslovne odločitve.

V vsaki osnovni organizaciji zveze sindikatov so ob koncu še sprejeli podrobnejše programe dela, ki so po vsebini zelo zahtevni in bodo terjali za dosledno uresničevanje precej naporov vseh delavcev. Na konferencah so sprejeli tudi letni finančni plan ter program dela konference osnovnih organizacij Zveze sindikatov.

V celoti vzeto smo s potekom rednih letnih konferenc zelo zadovoljni in lahko pričakujemo še več plodnih rezultatov pri delu našega sindikata.

Drago Čater

Komunisti kritično ocenili svoje delo

Med zavzeto razpravo

(Foto: L. C.)

Razvoj združenega dela in delegatskega sistema zahteva nadaljno preoblikovanje organiziranja komunistov. Da bi bilo delo komunistov kar najbolj neposredno, so bili po VIII. kongresu ZKS ukinjeni sveti ZK. Zaradi te spremembe smo se tudi komunisti v Perutnini reorganizirali tako, da smo ukinili sekretariat, v DSSS pa organizirali novo osnovno organizacijo ZK. Pred tem smo komunisti DSSS delovali v osnovnih organizacijah v TOZD. O tem smo pisali v lanski junijski številki Perutnarja.

Reorganizacija bi naj prinesla novo kvaliteto dela, pri nas pa se je lahko opazilo, da delo stagnira, še posebno v številčno osabljenih osnovnih organizacijah. Da bi ugotovili vzroke manjše aktivnosti, so v januarju organizirali sekretarji OO ZK vseh TOZD razširjeni sestanek na katerem so povabili še namestnika sekretarja občinskega komiteja ZKS Ptuj, tovariša Dimčeta Stojčevskega, tovariša Milana Longhino, ki je član komiteja in člana občinske konference ZKS Ptuj Erno Rimele in Lojzeta Cajnka. Sestanek je bil sklican zato, da bi analizirali delo in poiskali rešitve za poživitev dela komunistov v Perutnini.

SPLOŠNA OCENA

V splošni oceni so ugotovili, da so bili komunisti prisotni pri razreševanju vseh problemov, ki pa jih v zadnjem obdobju ni bilo malo pa tudi konec jih še ni. Kljub obilici pozitivnega dela pa so se dogovorili, da so na tem sestanku obravnavali predvsem negativnosti in nato poskušali najti rešitve za odpravo negativnosti. Ugotovili so, da je reorganizacija komuniste Perutnine prizadela, saj so prej sestavljali sekretariat idejno in organizacijsko »najmočnejši« člani. Takratni in sedanji sekretarji so se na račun sveta ZK manj aktivno vključevali v delo, ker so pričakovali in tudi dobivali iniciative od Sveta, poleg tega pa so jim mnogo pomagali komunisti skupnih služb, ki so bili vključeni v posamezne osnovne organizacije. Novi sekretarji so se znašli v težavni situaciji, nekatere OO ZK v TOZD pa so ostale tudi številčno zelo osiromašene.

Zaradi take situacije niso komunisti dovolj aktivni v delegacijah in konferencah delegacij za SIS. Pohvaliti pa velja, da so delegacije in konferenca za zbor združenega dela zelo aktivne. Zelo dobra je tudi samoupravna organiziranost v TOZD in DO.

Premalo so revolucionarni kot povezovalci vseh družbeno političnih sil, zato so sindikalne organizacije z izvršilnimi odbori vred zelo aktivne v samoupravnih prizadevanjih in na rekreativno športnem področju, manj pa na političnem.

Dela mladine skoraj ni čutiti, na kar pa moramo biti zelo pozorni, sicer se nam ta propust lahko v bodoče hudo maščuje. Tudi s pripravami na SLO še nismo dovolj prodrli v bazo. Komunisti smo preveč strpni in tolerantni do slabih članov ZK.

IN KAKO JE V POSAMEZNIH OSNOVNIH ORGANIZACIJAH

Sekretarji OO so opozorili na težave v posameznih TOZD. Največ težav imajo vsekakor v Mesni industriji, kjer je najštevilnejši kolektiv, kvalifikacijska struktura pa med najnižjimi. Do nedavna je bila fluktuacija zelo velika, kar je imelo negativne posledice na osveščanje delavcev. Situacija se sicer izboljšuje, vendar še nista dovolj učinkovita niti ZK niti sindikat. Iz tega izhaja razlaga za dokaj slabo udeležbo na zborih delovnih ljudi in drugih sestankih kar pa negativno vpliva na odnose v TOZD.

V Tovarni krmil se še vedno ubadajo z neopravičenimi izostanki z dela. Mnogo je bilo stojnin kamionov, kar pa se že izboljšuje. Prigovori so tudi na kvaliteto krme. Verjetno zaradi težav pri oskrbi s kvalitetnimi surovinami in nedovoljne discipline pri delu.

Na Farmah so le štirje člani ZK, tako da na nekaterih DE ni niti enega, zato je razumljiva slaba učinkovitost. Sindikat je aktiven predvsem na rekreativno športnem področju. Zaživel je tudi mladinski aktiv.

V Servisu so kljub številčno močni osnovni organizaciji težave v tem, da so več kot polovica kolektiva šoferji. Mnogi med njimi so še vedno potrošniško usmerjeni, zato v samoupravljanju iščejo le pravice, na samoupravne dolžnosti pa radi pozabijo. Tako usmerjeni prenašajo na delavce drugih TOZD, DE in kooperante po lastni presoji prikrojene informacije, ki jih dobijo od neodgovornih posameznikov. S tem precej vplivajo na negativno informiranost.

Največja težava v TOZD Commerce je v tem, da so prodajalne »raztresene« po vsej Jugoslaviji. Ta OOK sicer vključuje precej članov, vendar ni znano kako delajo komunisti izven Ptuja. Delavcem, tudi komunistom izven Ptuja posvečajo premalo pozornosti. Prizadevanja za ureditev dohodkovnih odnosov niso zadovoljiva.

Najmanj težav imajo verjetno v TOZD Tiskarna. K temu prispeva največ to, da je mali kolektiv. Delavci so predvsem kvalificirani, poleg tega pa je tu še tovariš Lepelj, ki je politično zelo aktiven na nivoju TOZD, občine pa vse do federacije.

Podoben primer je v DSSS, kjer je visoka izobrazbena struktura. Nepravilnosti pa se najdejo tudi tu in sicer v tem, da so nekateri komunisti preobremenjeni, saj opravljajo celo do 15 funkcij in drugih dolžnosti, nekateri pa niti ene.

NAKAZALI SO TUDI REŠITVE

Po tej kritični oceni so sekretarji skupaj z gosti začeli razmišljati o odpravi teh negativnosti, ki obremenjujejo vse tisto kar je dobrega, organiziranega in uspešnega. Tega pa je bilo storjeno mnogo.

Ob tem razmišljanju je bilo ugotovljeno, da je pri naših komunistih očitna pripravljenost za delo, vendar je

Analiza zaključnega računa za leto 1978

Ali je to pravi naslov za akcijo, ki je potekala v vseh TO naše delovne organizacije? Verjetno ne. Saj to ni bila le analiza zaključnih računov, ampak razprava o gospodarjenju, o tem, kako je mogoče še povečati dohodek, produktivnost, storilnost, izpolnjevanje plana, tako srednje-ročne kot tudi letnega, nadalje o nagrajevanju po delu, in seveda tudi o razporeditvi nerazporejenih sredstev po zaključnem računu. In, kako so potekale priprave za razpravo!

Dne 12. 2. 1979 smo se na seji predsedstva konference OOS sestali skupaj s sekretarji OOKZ, predsedniki delavske kontrole posameznih TO, ter poslovodni organi TO in DO, ter se dogovorili kako izpeljati akcijo, da bo v razpravo vključen prav vsak delavec. Zato so se zadolžile OOS v temeljnih organizacijah, da organizacijsko in sicer po posameznih sindikalnih skupinah, kjer so pa te prevelike, pa celo po manjših delovnih skupinah, pripravijo in vodijo razprave. Poročila o gospodarjenju po TO, so razen strokovnih služb v DSSS, pripravili tudi poslovodni organi TO. Poročila so bila sestavljena tako, da so omogočila vsem delavcem, da se aktivno vključijo v razpravo, kar je tudi namen akcije, saj bomo tako le dosegli, da bodo delavci v TO postali odgovorni za svoje delo in s tem tudi resnični nosilci, ne samo ustvarjanja, pridobivanja, temveč tudi razporejanja ustvarjenega dohodka v TO.

O tem, kako je vsebinsko tekla razprava po posameznih TO, lahko poročamo naslednje:

TOZD TOVARNA KRMIL

V tej temeljni organizaciji se je razprava pričela praktično že na delovni konferenci OOS dne

26. 1. 1979, ko so se temeljito pogovarjali o rezultatih gospodarjenja v preteklem letu. Ugotovili so, da praktično nimajo vpliva na visoke cene surovin, predvsem cene koruze, zato pa menijo, da je njihova osnovna naloga, da se z vso resnostjo in odgovornostjo zavzemajo za znižanje tistih stroškov na katere lahko vplivajo.

Rezerve vidijo pri znižanju kalamurov, v doslednejši kontroli kvalitete surovin, večji delovni disciplini, pravilnem odnosu do delovnih sredstev.

TOZD PERUTNINSKE FARME

Prav tako so delno že razpravljali o gospodarjenju na delovni konferenci OOS dne 13. 1. 1979. Razprava je potekala po petih sindikalnih skupinah, pravzaprav po delovnih enotah. Kritično so ocenili, kje še imajo možnost boljšega gospodarjenja, in s tem doseganja večjega dohodka. Niso zadovoljni s prevozi, s kontrolo krme, niso pa zanemarili tudi pregleda stroškov po posameznih vrstah. V vseh petih skupinah so bili enotnega mnenja, da je potrebno čimprej pristopiti k uresničitvi nagrajevanja po delu. Med ostalim so tudi postavili vprašanje poročil porabljenih sredstev v SIS, nadalje vprašanje, kako je s sredstvi, ki so bila dana v obliki posojila za elektrogospodarstvo ter železniški in luški promet.

TOZD MESNA INDUSTRIJA

Na delovni konferenci dne 20. 1. 1979 so že obravnavali prvo oceno o gospodarjenju, katero je podal direktor v njihovi TO. Sedaj so razpravo vodili v štirih skupinah. Pred razpravo se je sestal IO OOS, vsi člani ZK, predsednik DS, skupinovodje,

predelavci in direktor TOZD, kjer so se domenili, da je razpravo potrebno organizirati tako, da bo sleherni član kolektiva dober seznanjen o poslovanju v letu 1978. Uspeh seveda ni izostal, saj je na vseh razpravah resnično sodeloval celoten kolektiv.

Iz problemov o katerih so se pogovarjali so sprejeli sklep, da je potrebno v letu 1979 maksimalno zalaganje vseh, z izkoristkom notranjih rezerv, pa bodo še povečali dohodek temeljne organizacije. Zavezali so se za doseganje višjega izplena, več pozornosti pa bodo posvetili tudi kvaliteti dela in znižanju stroškov. Enako kot že v TOZD Tovarna krmil so delavci postavili vprašanje nesorazmernih cen surovin in končnih izdelkov.

TOZD SERVIS

Enako kot v ostalih temeljnih organizacijah so se tudi oni v razpravi s konkretnimi predlogi zavezali, da bodo v letošnjem letu bolje gospodarili. Kot sklep so sprejeli obvezo, da bodo z boljšim upravljanjem z delovnimi sredstvi prispevali k zmanjšanju stroškov vzdrževanja, tekočih popravil.

TOZD COMERRCE

Razprava o gospodarjenju se je začela že ob koncu meseca januarja, ko je bil izdelan program dela za leto 1979. Skupin za razpravo je bilo več, vsako dislocirano prodajno skladišče je že predstavljalo svojo delovno oziroma sindikalno skupino. S prikazovanjem podatkov in rezultatov poslovanja ni bilo težav, menijo da so bile informacije podane na sprejemljiv način.

Razprave so bile živahne in so se nanašale na številne probleme, zlasti pa na porast bolniških izostankov, izpolnjevanje planskih zadolžitev, povečanje produktivnosti in problemom širitve maloprodajne mreže. V glavnem so to osnove v katerih se vidijo možnosti za boljše gospodarjenje v letu 1979. Za izboljšanje poslovne učinkovitosti je potrebna sprotna analiza stroškov gospodarjenja. Zavedajo se, da je samo s takojšnjim ukrepanjem pri prekomernem povečanju stroškov možno doseči boljše rezultate.

TOK KOOPERACIJA

Dne 15. februarja 1979 se niso na delovni konferenci OOS pogovarjali samo o delu sindikata, temveč več o gospodarjenju, o doseganju planskih obvez. Tako da je razprava, ki je bila dne 19. februarja bila v glavnem nadaljevanje prejšnje razprave.

Največ pozornosti so seveda posvetili trenutnim proizvodnim problemom. Razpravljali so se zavezali, da je potrebno, da se vsi delavci TOK in prav tako tudi kooperanti maksimalno angažirajo, da se težave čimprej prenehajo. Še nadalje so v razpravi poudarili, da mora biti planira-

nje proizvodnje podrejeno ciljem dobrega in ekonomskega gospodarjenja.

TOZD PTUJSKA TISKARNA

Prvi so v delovni organizaciji pristopili k obravnavanju zaključnega računa za leto 1978 s sprejetjem akcijskega programa že 8. decembra 1978. Razprava se je nadaljevala na delovni konferenci OOS dne 28. decembra 1978. 8. februarja so na skupni seji DPO in samoupravne delavske kontrole pregledali podane informacije o poslovanju. Pri tem so bili podani predlogi za ukrepe za boljše gospodarjenje, poudarili so na dejstvo, da delajo v izjemno težkih pogojih (prostorska problematika). Zaključek razprav po delovnih enotah je bil na zboru dne 16. februarja 1979.

DELOVNA SKUPNOST SKUPNIH SLUŽB

Razprava se je razvijala v štirih delovnih skupinah. Določene in konkretne pripombe so bile za še boljše organiziranost dela, za uspešnejšo in ažurnejšo dostavo podatkov v temeljne organizacije, vendar smatrajo, da je za takšno delo potrebna boljša opremljenost s stroji. Iz razprave lahko tudi napišemo, da bi bilo potrebno v bodoče več sredstev nameniti izgradnji kapacitet za oddih, stanovanjski izgradnji.

IN ZAKLJUČEK K RAZPRAVAM!

V vseh temeljnih organizacijah, v vseh delovnih skupinah, sindikalnih skupinah pa so bili enotnega mnenja, da je potrebno čimprej izpolniti sistem nagrajevanja, kajti to je ključ do boljšega gospodarjenja, do ekonomičnejšega trošenja sredstev. V sistem nagrajevanja je potrebno vključiti ne samo količino opravljenega dela temveč tudi kvaliteto, gospodarnost dela in sredstev. Po sklepu 9. kongresa ZSS se moramo sindikati zavezati, da ne bomo v sistemu nagrajevanja upoštevali poenostavljenih rešitev, ki temeljijo na subjektivnem ocenjevanju delovne učinkovitosti.

Ob zaključku se lahko samo še vprašamo ali naši strokovni delavci s svojim znanjem že dovolj prispevajo k boljšim rezultatom ali dovolj izkoriščamo njihove izkušnje ali imajo vse pogoje, da lahko dolgoletno izpolnjevanje izkoristijo v dobro nas vseh delavcev zaposlenih v delovni organizaciji.

Z »Analizo zaključnih računov« smo lahko še kar zadovoljni, saj je bilo podanih mnogo predlogov za odpravljanje raznih pomanjkljivosti, napak. Naša naloga pa je, da sedaj ne ostanemo samo pri formalnosti sklepov ampak, da bomo ob ponovni razpravi o gospodarjenju lahko zapisali, da smo sklepe tudi izvršili. Erika Mihelač

usposobljenost premala in se mnogi v razprave ne »upajo« vključiti. Naloga vseh komunistov torej naj bo dopolnilno politično izobraževanje, sekretarje pa je potrebno še posebej organizacijsko usposobiti.

Vsi komunisti morajo biti bolj odzivni na problematiko v TOZD in DO, ne čakati na vplive od zunaj. Nastopati morajo z argumenti ne s frazami in sklepi partije. Tako bo pri množicah splahnel negativni »vzor« posameznikov, ki pa ga zelo radi potencirajo. Tudi okrepiti je potrebno osnovne organizacije, vendar ne zaradi števila marveč iskati dobre, idejno pravilno usmerjene sodelavce in s temi okrepiti akcijsko sposobnost organizacij.

Končno so sprejeli tudi stališče, naj bi se vsaki OOKZ v TOZD določil kdo iz DSSS, ki bo ob razreševanju zapletenih problemov priskočil na pomoč s svojo strokovnostjo, oziroma z boljšim poznavanjem politične situacije.

Ti tovariši so že zadolženi, vendar o tem drugič, saj je ta sestanek le uvod v široko politično akcijo. Na naslednjem sestanku bodo sekretarji OOKZ Perutnine ob pomoči članov občinske konference in komiteja ZKS Ptuj poskušali najti konkretne rešitve za nadaljnje še uspešnejše delo komunistov v Perutnini.

O tem bomo še poročali!

Urednik

Razširjena seja koordinacijskega odbora za ljudsko obrambo in družbeno samozaščito

11. januarja 1979 je bila v naši delovni organizaciji razširjena seja odbora za LO in družbeno samozaščito, ki je bila sklicana na pobudo občinskega komiteja ZKS Ptuj.

Poleg članov odbora so se seje udeležili sekretarji OO ZK, direktorji TOZD, predstavnica konference sindikata Erika Mihelač in predsednik delavskega sveta delovne organizacije Drago Čater.

Seje so se udeležili prav tako Alojz Gojčič, sekretar medobčinskega sveta ZKS, Slavko Soršak, predsednik pokrajinskega odbora za LO in družbeno samozaščito, Milan Knežević, sekretar občinskega komiteja ZKS Ptuj, Cvetko Doplihar, predsednik SO Ptuj, Stanko Meglič, načelnik oddelka za LO SO Ptuj, Boris Žnidarič, komandir postaje milice Ptuj in še nekateri drugi.

Namen seje je bil, da ocenimo stanje organiziranosti in podružbljanja priprav na SLO in družbeno samozaščito v delovni organizaciji s posebnim poudarkom na usposabljanju in osveščanju delovnih ljudi.

Tov. Butolen, predsednik odbora, je v uvodnem poročilu predstavil delovno organizacijo, pomen njenih dejavnosti in rezultate poslovanja v letu 1978, tov. Divjak pa je navzoče seznanil s poročilom o stanju organiziranosti in z izvajanjem priprav za koncept SLO in družbene samozaščite.

V obširni razpravi so udeleženci ugodno ocenili dosedanje delo na področju organiziranosti in izvajanju obrambnih priprav, vendar so bili enotnega mnenja, da bo potrebno v bo-

Na seji so sodelovali: (od leve) Milan Knežević, Stanko Meglič, Cvetko Doplihar, Stanko Lepej, Boris Žnidarič, Ivo Tomazič, Franc Tetičkovič, Dimče Stojčevski, Ivek Kovačec, Franc Lačen in Andrej Kovač (Foto: Živorad Marinkovič)

doče posvetiti večjo skrb podružbljanju SLO in družbene samozaščite.

Tov. Soršak je v razpravi posebej podčrtal, da bo potrebno storiti več v smeri usposabljanja in osveščanja delavcev, da bodo sposobni tudi praktično izvajati naloge s področja SLO in družbene samozaščite.

Dalje je tov. Soršak predlagal, da se v okviru usposabljanja organizirajo razni tečaji in

praktične vaje, s katerimi se lahko najbolje ugotovi, kakšna je naša pripravljenost, prav tako pa se pokažejo tudi pomanjkljivosti, ki jih je treba odpraviti.

Tov. Knežević je v razpravi dejal, da se bodo morale vključiti v proces podružbljanja SLO in družbene samozaščite tudi družbenopolitične organizacije, zlasti OO ZKS in organizacije sindikata v TOZD. Me-

nil je, da je bilo delo družbenopolitičnih organizacij na tem področju premalo organizirano.

Prav tako bodo morali vprašanje usposabljanja posvetiti večjo skrb vsi odbori za LO, štabi CZ in drugi.

Ob zaključku razprave je bila prikazana tudi potreba po večji povezanosti s KS, po skupnem delu z njihovimi samoupravnimi organi.

Jakob Divjak

Vojaki v Perutnini

(Foto L. C.)

TUDI VOJAKI SE ZANIMAJO ZA GOSPODARJENJE PRI NAS

Utrjevanje priprav na SLO in družbeno samozaščito se odraža tudi v sodelovanju gospodarstva in vseh drugih družbenopolitičnih organizacij z enotami JLA v kraju.

Tudi v našo DO vsako leto povabimo predstavnike garnizije Ptuj in zelo radi se odzovejo. Predstavnike garnizije seznanimo z delovnim procesom, s samoupravno organiziranostjo, z delom družbenopolitičnih organizacij. Vojaki pa se v razgovoru največ zanimajo kakšna je tehnična opremljenost, s kakimi težavami se ubadamo, kakšne so možnosti zaposlitve pri nas itd.

Verjetno vse to ni dovolj. Najbrž bi kazalo razmisliti o tesnejšem sodelovanju. Veliko je možnosti za sodelovanje še posebej na športnem področju.

Nove zmogljivosti valilnice

Nenehen razvoj tehnike na področju perutninarstva omogoča, da vključujemo v vsakdanjo prakso nove tehnološke dosežke. Pri tem nam je cilj, da z minimalnimi stroški proizvajamo piščance najboljše kvalitete.

Najnovejši proizvod znano in prakse v valilni tehniki so tunelski valilniki, ki omogočajo, da se zmanjšajo stroški valjenja. Te možnosti smo izkoristili v valilnici Perutnine. V začetku januarja tega leta smo končali z montažo zadnje skupine valilnikov. Skupno je v valilnici montiranih 10 novih strojev z oznako TU 24, kar pomeni tunel s 24 vozički, na katerih je prostora za 127.000 valilnih jajc. V vseh valilnikih je prostora za možno kontinuirano valjenje 3 milijonov valilnih jajc. Vse zmogljivosti še v tem letu ne bodo izkoriščene, saj je bila valilnica načrtovana

za srednjeročno obdobje. V času do popolne izkoriščenosti zmogljivosti nameravamo opraviti nujen potreben remont starih valilnikov, ki so nenehno v obratovanju od leta 1965. Z uvajanjem novih kapacitet bo možno opraviti remont brez izpadov v proizvodnji DSP.

Začeta investicija v valilnici leta 1977 je zgoraj navedeno montažo zaključena. Rezultat dela s TU 24, ki smo jih dosegli v letu 1978, kažejo, da je bila odločitev za to investicijo pravilna. Splošno mnenje je, da spada valilnica med najsoodobnejše v Evropi, kar dokazujejo ogledi iz Francije, Anglije in Italije.

Kolektiv valilnice ni številen, v kratkem bo štel 37 delavcev. To je razumljivo, saj opravljajo glavni proizvodni proces stroji, kjer ni potrebno neposrednega fizičnega dela. Zave-

damo se, da imamo opravka z veliko vrednostjo proizvodnje, ki pomembno vpliva na celotno ekonomiko poslovanja Perutnine. Posebna obveza in odgovornost slehernega delavca v valilnici pa izhaja iz Samoupravnega plana poslovanja za leto 1979, s katerim so sprejeli nalogo izvajati in odpremiti kooperantom in drugim kupcem po Jugoslaviji 26.188.000 DSP, to je vsak delovni dan 98.000 DSP.

Bolj kot kdajkoli si prizadevamo izpolniti tehnično znanje vsakega posameznika. Posebej se bodo morali angažirati delavci pri kontroli režima valjenja in skupina delavcev za tehnično vzdrževanje valilnikov in drugih naprav v valilnici. Malokdo ve, da v valilnici že nekaj let poleg vzdrževanja samostojno opravljamo elektro-mehanična dela (previjanje

elektromotorjev, tuljav ipd.). K temu nas je privedlo spoznanje, da je v valilnici glede na živo proizvodnjo potrebno ažurno, strokovno in ceneno reševanje tehničnih problemov. Zavedamo se, da lahko iz majhnih okvar nastanejo velike, ki pa imajo v naših specifičnih pogojih lahko drastične in nepopravljive posledice. Praksa potrjuje, da smo na pravi poti, saj je malo valilnic, ki bi imele zaradi tehničnih problemov tako malo izpadov proizvodnje.

Na vse, kar imamo, smo ponosni, saj razpolagamo s takšno tehnično opremo s katero je možno do maksimuma izkoristiti notranjo kvaliteto valilnih jajc, ki je poleg navedenega osnovni pogoj za doseganje optimalnih valilnih in ekonomskih rezultatov.

Ivan Zupančič

Na obisku pri italijanskih sindikatih

V okviru mednarodne sindikalne dejavnosti je bila na povabilo Federazione Regionale Veneta (Zveza regijskih sindikatov Benečije) na obisku pri italijanskih sindikatih petčlanska delegacija iz Slovenije, v katero so vključili tudi mene.

Kljub izredno neugodnemu vremenu (od 19. do 25. 12. 1978) sem se odločil, da odpotujem z delegacijo na ta obisk. Zanimalo me je, kakšno je politično stanje v Italiji po tako pretresljivih in razburljivih dogodkih v letu 1978.

Najprej želim povedati, da sem bil pred leti v Italiji že dvakrat z republiško sindikalno delegacijo. Iz obrata kooperacija pa so nas enkrat povabili posebej. Takrat se nas je dvanajst (Kampl Maks, Čater, Pučko, Hentak Marija, Cigar, Vesenjajk, Medved, Intihar Jožica, Intihar Alojz, Zajc Simon in Marica ter Verden) udeležilo največjega italijanskega perutninarskega sejma v Forli. V Forli so nas takrat sprejeli najvišji predstavniki pokrajinskega političnega in gospodarskega življenja in smo bili tri dni tudi njihovi gostje.

Dobro se spominjam, da smo takrat vsi ugotavljali blagostanje, ki je vladalo tudi med kmetijskimi delavci in prebivalci na podeželju.

Glede tega pa sem bil ob zadnjem obisku razočaran. Nikjer nisem opazil prave sproščenosti, kot je bila nekoč, in tudi ne takega blagostanja. Položaj delavcev se je vidno poslabšal. Pogoste stavke so pustile posledice. Na vsakem koraku je prisoten občutek neke negotovosti in pritaženega strahu pred prihodnostjo. Rdeče brigade so vnesle v deželo

nemir, ki ga ne bo lahko pregnati.

V Italijo smo odpotovali z dvema avtomobiloma ter se skozi snežni metej, zamete, poredico, zapore cest ter kraško burjo, ki je pihala pri Novi Gorici s hitrostjo do 160 km na uro, zapeljali po italijanski avtocesti proti Padovi z večurno zamudo. Tako močnega vetra kot je ta kraška burja, pri nas ne poznamo.

Ne spominjam se več, kje smo krenili z avtoceste. Pri izstopu smo spraševali, če nas je kdo čakal. Vedeli so nam povedati, da so o nas spraševali po telefonu od nekega drugega izstopa, ki je bil oddaljen nad 40 km. Ko smo se pripeljali v Rovigo, smo se oglasil v pisarni nekkih sindikatov.

Tam so sicer vedeli, da pripotujemo k njim v goste, vendar šele drugi dan, tistega dne pa naj bi bili gostje drugih sindikatov.

Za sindikalno gibanje pri italijanih je značilno, da delujejo pri njih trije sindikati glede na njihovo politično strankarsko usmerjenost. V zadnjem obdobju so se povezali sindikati CGIL (socialisti in komunisti), CISL (krščanski socialisti) in UIL (krščanska demokracija).

Do vprašanj skupnega interesa zavzemajo enotnejša stališča. Tako smo s pomočjo članov sindikata CISL končno našli tiste od CGIL, ki so nas čakali pri nekem drugem izstopu. Gotovo bo naše bralce zanimalo delo in življenje italijanskih kmetijskih in živilskih delavcev, zato bom skušal na kratko o tem nekaj povedati.

Drugi dan našega obiska v Italiji smo si med drugim najprej ogledali večje posestvo,

Forli — središče perutninarstva v Italiji

katerega lastnik je neki plemič iz Benetk. To posestvo leži na področju padske delte in obsega 480 ha obdelovalnih površin. Takoj po drugi svetovni vojni je lastnik melioriral in izsušil zemljišče, katerega je prej zalivala morska voda. Na tem področju so prej tudi pridelovali riž. Zdaj pa so tukaj lepo obdelana polja, 2,5 m pod nivojem morske gladine. Zemljo varujejo pred vodo visoki nasipi. Posestvo je usmerjeno v poljedelsko proizvodnjo. Pri kmečkih delih je zaposlenih 35 delavcev. Pridelajo največ sladkorne pese, koruze in lucerne. Sladkorno peso prodajajo sladkornim tovarnam, ostale pridelke pa pokrmijo večtisočglavi živini. Delo je mehanizirano. V zadnjem času dopolnjujejo obsežen strojni

park z ogromnimi traktorji goseničarji, izdelek tovarne FIAT.

V bližini Padove smo si ogledali posestvo, ki meri 1300 ha. Pestra proizvodnja obsega pridelovanje koruze, sladkorne pese in tobaka, pa tudi vinogradništvo in živinorejo. Na tem posestvu spita letno 5000 govedi, v glavnem za EGS. Lastnik posestva je neka bogata rodbina iz Milana, ki ima tam tudi več tovarn.

Na posestvu dela okoli 100 delavcev. Od teh je 40 specialistov. Imajo tudi ogromne vinske kleti in po izjavi oskrbnika najsoodobnejšo mešalnico krmil v Italiji.

V okolici Varone smo bili med drugim tudi gostje na ne-

(Nadaljevanje na 8. strani)

(Nadaljevanje s 7. strani)

kem združenem posestvu, kjer so se specializirali za pitanje bikov do teže 550 kg. Letno jih spitajo do 6000. Na posestvu je zaposlenih le 11 delavcev in 5 organizatorjev. Z združenim posestvom sodeluje še 22 kmetov kooperantov, ki pridelujejo v glavnem na najetih poljih potrebno količino krme. Delo na tem posestvu je do maksimuma mehanizirano in racionalizirano. Tudi tu prodajo največ pitancev v države EGS.

Povsod, kjer smo bili na obisku, smo se predvsem zanimali za delovne in življenjske pogoje delavcev ter se z njimi tudi o tem pogovarjali. Italijanski delavci se za svoje plače in druge osebne potrebe pogajajo z delodajalci le preko sindikatov, ki jim zagotavljajo določen nivo dohodka. Delavci pa nimajo nobenega vpliva na programiranje proizvodnje in seveda tudi ne na delitev doseženega dohodka.

Na vseh posestvih so nam govorili o velikih težavah in krizah, v katere je v odnosu do EGS zašlo italijansko kmetijstvo v zadnjem času. Primanjkuje jim tudi koruze in drugih surovin, kjer so odvisni od uvoza. Država garantira proizvajalcem odkupne cene le za sladkorno peso in tobak. Cene ostalih kmetijskih pridelkov pa so odvisne od cen in stanja v EGS. Tržišče EGS pa je zelo konkurenčno. Čim je v kateri od teh držav višek kmetijskih pridelkov, jih takoj izvozijo v druge države po dumping (zelo znižanih) cenah.

Poleg ostalih obiskov bom še na kratko opisal obisk v Vicenzi. Vicenza je pokrajina, ki šteje 700.000 prebivalcev, in je industrijsko zelo razvita. Po doseženem narodnem proizvo-

du je ena izmed najbogatějšíh pokrajin v Italiji. Tukaj je na stotine tovarn različnih zvrsti, največ kovinske, tekstilne, zlatarske, usnjarske in kemične. Letni izvoz v druge države dosega višino tisoč milijard italijanskih lir.

Predstavniki tamkajšnje občine so izrazili željo, da bi se radi pobratili z enim od slovenskih ali jugoslovanskih mest. Povedali so nam tudi, da je sosednje večje mesto Verona pobratena z našim Celjem in da je to pobratenje že dalo lepe rezultate na gospodarskem, kulturnem in športnem področju.

Vsi predstavniki sindikatov so nas povsod sprejeli zelo priščno in s posebno pozornostjo. V vsakem mestu so nas pričakali predstavniki vseh treh sindikatov, in to ne le na občinski temveč tudi na pokrajinski in zvezni ravni. Tako jih je skoraj povsod bilo vsaj trikrat toliko kot nas.

Povsod so nas tudi pogostili z vsemi mogočimi specialitetami, od katerih so mi ostale najbolj v spominu tiste iz padške delte, ko so nam v neki starinski ribji restavraciji postregli z raki, školjkami, polži, jeguljami, listi, škampi, kalamarji, hobotnicami in še s kakimi desetimi vrstami morskih živali, katerih imena sem pozabil.

Po vsaki pojedini, zlasti pa po večerji, smo izkoristili čas za politične razgovore, ki so običajno trajali do ranih jutranjih ur. Mi smo se zanimali za pravice italijanskih delavcev in kaj pomeni za njih sindikat, Italijane pa je najbolj zanimalo naše samoupravljanje. Hoteli pa so tudi izvedeti, kaj ju-

goslovanski komunisti mislimo o evrokomunizmu ter o KPI. V Italiji bosta letos pomladi dva pomembna kongresa, in sicer kongres KPI ter kongres krščanskodemokratske stranke. Priprave na kongres so že v polnem teku. Zato iščejo vsako informacijo in pobudo, ki bi jim pomagala bolj izoblikovati stališča do družbenoekonomskih in političnih vprašanj v nadaljnjem razvoju Italije. Pri tem gre zlasti za predvidene korenite spremembe, s katerimi želijo narediti konec stoletnemu fevdalnemu odnosu na vasi, še posebej, kar zadeva dninarje. KPI pa tudi ne podpira predloga italijanske vlade glede triletnega gospodarskega razvoja. Komunisti pa so tudi proti predlogu, da bi se Italija priključila novemu monetarnemu sistemu Zahodne Evrope.

Se ena ocena bo verjetno zanimala zlasti naše kmete kooperante.

V Italiji nismo zasledili takšnih kmetij, kot so naše na Slovenskem. Tam so skoraj vsa kmetijska zemljišča v lasti maloštevilnih bogatašev, grofov in knezov. Posestva jim obdelujejo dninarji, ki imajo zelo malo pravic, zato tudi malo svobode in lepega življenja. Res je, da so tudi pri nas kdaj pa kdaj težave, vendar smo lahko srečni, da imamo resnično svobodo. Predvsem pa smo gospodarji nad svojim delom in njegovimi sadovi. In ravno v tem je velika razlika med našim kmetom in italijanskim dninarjem. Zato je prav, da smo bolj ponosni na vse to, kar imamo. Ne moremo dopustiti, da bi nam kdo odvzel te s krvjo priborjene pravice.

Drago Čater

LAHKO BI NASTALA KATASTROFA

Tonček Korošec med delom (Foto: L. C.)

Tovariša Korošca poznamo kot dolgoletnega vestnega in marljivega delavca. Vodi črevarno v DE meso, za to delo pa čuti tudi polno odgovornost.

Da je temu tako, se je pokazalo tudi v januarju. Za beljenje vampov uporabljajo vodikov peroksid, ki ga dobavlja Chemo Ljubljana. V januarju pa je dobavitelj pomotoma poslal Natrijev hipoklorid, ki je zdravju škodljiv.

»Ko smo karton odprli, me je najprej zmotil vonj, zato sem postal pozoren na vsebino« je povedal Tonček Korošec. Na kartonu je sicer bila tudi etiketa z drugo deklaracijo, ki pa bi jo človek lahko zanemaril ker ni očitno drugačna od prejšnjih.

Marsikdo bi jo zanemaril, zato velja budnosti tovariša Korošca vsa pohvala, da je s svojo pozornostjo preprečil težave, ki bi lahko nastale.

Dobro delo nas vseh je porok za to, da je naš kolektiv trden in da dobro poslušamo tudi v kritičnih obdobjih. Tudi naši upoko-jenci se tega zavedajo, zato so se v veliki večini odzvali vabilu in se udeležili srečanja, ki je bilo organizirano ob izteku lanskega leta.

Najprej jih je tovariš Butolen seznanil z razvojem in težavami v DO sedaj, nato pa je govoril generalni direktor Ivo Tomažič. Posebej je povdaril, da je naša najpomembnejša in edina tradicija bila že v predvojni »Perutnini« in jo še vedno skrbno negujemo. »Seveda ste tudi vi vložili mnogo truda v to, da je ta lepa delovna tradicija ostala, zato vas še toliko bolj cenimo kot del našega kolektiva. To še toliko bolj, ker ste delali v težjih pogojih kot mi sedaj, dasiravno je včasih s sedanjo tehniko bolj zapleteno delati.« je zaključil generalni direktor.

Po svečanem delu srečanja so si udeleženci srečanja ogledali še tovarno krmil in kar verjeti niso mogli, da ima Perutnina tako moderno opremljene giganstke objekte.

(Foto: L. C.)

Upoko-jenci se radi vračajo

DELOVNA AKCIJA DELAVCEV TOZD TOVARNA KRMIL

Kdor je v soboto, 3. februarja letos, šel mimo Tovarne krmil, je lahko videl pravo mravljišče ljudi, ki so pridno delali.

To smo bili člani TOZD Tovarne krmil, ki smo na dela prost dan, v prostovoljni delovni akciji, temeljito očistili okolico in notranjost naše tovarne.

Ideja za akcijo se je porodila na sindikalnem občnem zboru in že naslednjo soboto je bila izpeljana.

Čiščenja se je udeležila velika večina zaposlenih od uprave do proizvodnje — za vsakega se je našlo dovolj dela. Delo smo končali s trdnim sklepom, da bomo odslej bolj pazili na čistočo in red v tovarni.

Držali smo se pregovora: »Konec dober, vse dobro«, in delovni akciji naredili dober zaključek v naši jedilnici.

Potrebno je pohvaliti vse, ki so v akciji sodelovali, ne gre pa tudi zameriti tistim, ki so imeli dober namen, pa jih je zadržala opravičljiva ovira.

Ob takih in podobnih akcijah se prav posebej izkaže naša solidarnost in pripravljenost za kolektivno delo.

Mikulec Olga

Ob odkritju spomenika prvopristopnikom na vrh Triglava pred 200 leti (Foto L. C.)

Rekreativni šport se je pri nas zelo razmahnil v zadnjih letih. Žal se delavci v nekaterih TOZD še vedno premalo vključujejo. Skoraj vse športne aktivnosti se odvijajo v mestu, zato si delavci vse bolj želijo rekreativne dejavnosti v naravi. Že pred leti smo začeli organizirati razne piknike v bližnji okolici Ptuj.

Da bi ugodili željam delavcev se je konferenca sindikata povezala s Planinskim društvom Ptuj. Tako smo v lanskem letu, ko so ptujski planinci slavili 25-letnico dela, planinci Slovenije pa 200-letnico prvega pristopa na Triglav, organizirali planinsko sekcijo tudi pri konferenci sindikata v Perutnini.

V prvem letu obstoja sicer skupina ni zaživela tako kot smo pričakovali kljub temu, da je pristopilo že 31 članov. Vseeno pa so manjše skupine odhajale v gorski svet. Udeleženci teh so ob povratkih navduševali sodelavce. Zaradi take neposredne propagande se je do danes skupina povečala že na preko 50 članov.

Da bi delo bolj zaživelo je poskrbljeno tudi za organizacijo dela. Novi vodja skupine je Anica Drevenšek, tehnični vodja Drago Letonja, blagajničarka Kristina Brglez, tajnica Frančka Cvetko, za povezavo s konferenco sindikata bo skrbel Martin Mlakar, za povezavo s PD Ptuj pa Lojze Cajnko.

Če bo vreme ugodno, bo prvi izlet v Zasavje že 18. 3. O tem boste pravočasno obveščeni.

Akcija »čiščenje« v polnem teku

(Foto L. C.)

Slabi delovni pogoji v skladišču rezervnih delov so otežali delo tudi inventurni komisiji

(Foto L. C.)

INVENTURE SO ZA NAMI

Res je, da je inventura pregled dejanskega stanja družbenih sredstev v osnovnih sredstvih, drobnem inventarju, blagu na zalogi in embalaži. Toda, kako imeti dober pregled nad zalogami, če je skladišče neprimerno, kaže primer, ki ga prikazuje fotografija.

V skladišču servisnih delavnic hranijo več kot tisoč artiklov v zelo utesnjem in nefunkcionalnem starem prostoru. Vsled tega ni samo oteženo delo skladiščnika ampak je imela težko delo tudi inventurna komisija.

To je objektivna težava, saj vemo, da se že gradijo nove delavnice s primernejšim skladiščem. Imamo pa tudi še neobjektivne težave. Tako še ni poskrbljeno za skladiščenje in črpanje goriva za masterje na farmi Kidričevo. Še vedno nočni čuvaj sam naliva kante kar iz sodov.

Razmišljajmo pri tem o kalu in še posebej o delavcu, ki v nočnem času sam kotali sode goriva?

Verjetno o tem ne razmišljamo dovolj in to žal ni osamljen primer.

